

Sygn. akt II Kz 296/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Polańska-Seremet
Sędziowie:	SO Rafał Wagnerowski SO Jacek Satko (spr.)
Protokolant:	st. sekr. Ewa Bilińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Wojciecha Skrzyńskiego

po rozpoznaniu w sprawie M. K. oskarżonego o przestępstwo z art. 171 ust.1 Ustawy Prawo Bankowe i inne zażalenia adw. Ł. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowie z dnia 31 października 2013r., sygn. akt II K 119/09 o przyznaniu wynagrodzenia obrońcy z urzędu

- na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Powołanym postanowieniem Sąd przyznał adwokatowi Ł. K. kwotę 206,64 zł tytułem kosztów obrony z urzędu za udział w przesłuchaniu przed sądem wezwanym świadków, podnosząc, iż został wyznaczony w ogóle w sprawie jako obrońca z urzędu do przesłuchań przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze, a przesłuchanie świadków odbyło się w dwóch dniach.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł adwokat, który temuż zarzucił:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia a polegający na przyjęciu, że została wyznaczona obrońcą do wszystkich czynności, podczas gdy z zarządzeń wynika wprost, że została ustanowiona dla przesłuchania każdego ze świadków z osobna,
- 2) naruszenie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, poprzez przyznanie obrońcy z urzędu zaniżonej kwoty wynagrodzenia.

W uzasadnieniu zwrócił uwagę, iż Sąd Rejonowy w Tarnowie we wcześniejszym postanowieniu z dnia 10 lipca 2013r. przyznał mu kwotę wyższą (z załączonego do zażalenia postanowienia wynika, iż wynosiła ona 619,92 złote a to w kwocie jak za udział w dwóch rozprawach). Nadto podniósł, że czynności przesłuchania świadków nie zostały połączone do wspólnego rozpoznania

W konkluzji załączył wniosek o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie na jego rzecz kwot po 516,60 złotych za udział w przesłuchaniu każdego z pięciu świadków.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

W sprawie mamy do czynienia z uczestnictwem w czynności procesowej adwokata, która (czynność) w zakresie wynagrodzenia nie została uregulowana wprost i przez to ma zastosowanie § 5 Rozporządzenia stwierdzający, że w tej sytuacji wysokość stawek minimalnych ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawie o najbardziej zbliżonym rodzaju. Sąd Rejonowy przyjął za stawkę wyjściową udział w rozprawie w postępowaniu zwyczajnym przed sądem rejonowym. Absolutnie nie do przyjęcia jest stanowisko, że za udział w posiedzeniu należy się wynagrodzenie w pełnej wysokości jak za rozprawę a o czym będzie jeszcze mowa niżej. Zwraca uwagę, że obrońca ustanowiony dla oskarżonego i uczestniczący w rozprawach nie otrzymuje w ogóle dodatkowego wynagrodzenia za udział w posiedzeniach wyznaczonych dla rozpoznania kwestii incydentalnej (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2012 roku, II AKz 405/12 (LEX nr 1220229)). W niniejszej sprawie adwokat został wyznaczony dla czynności przesłuchania świadka w trybie art. 84 § 2 kpk, ale powołane wyżej postanowienie Sądu Apelacyjnego wskazuje w ogóle, iż w zakresie udziału w posiedzeniach co do zasady nie może mieć zastosowanie wprost regulacja dotycząca wynagrodzeń jak za rozprawę. Rodzi się nadto wątpliwość, czy w związku z tym należy się wynagrodzenie za każde z posiedzeń z osobna, jak to utrzymuje skarżący i niewątpliwie tak należy postąpić, gdy chodzi o posiedzenia odbywające się w różnych dniach, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Przepis § 14 ust 2 pkt 3) na który się skarżący powołuje nie przesądza jakie ma być wynagrodzenie, a kluczowym jest dla interpretacji § 16. Mowa w nim wyraźnie o **rozprawie** trwającej dłużej niż jeden dzień, a podwyższenie wynagrodzenia o 20 % sprzęża ów przepis z uczestnictwem w każdym następnym dniu. Rozprawa to etap postępowania karnego, a posiedzenie obrazowo rzecz ujmując to jego epizod. Dlatego też te czynności nie można stawiać na jednej szali i tak też się je postrzega. Nie ma uzasadnienia, by w zakresie wynagrodzenia obrońcy te czynności utożsamiać i zrównywać. Sprawa główna dotyczy oskarżonego K. i wyznaczenie obrońcy dla czynności przesłuchania świadków przez sąd wezwany jest pochodną tej sprawy. Stąd też uzasadnione jest stanowisko, że wynagrodzenie winno w tej sytuacji stanowić ułamek (20%) tego jakie przysługiwało by za udział w rozprawie. Nie negując, że skarżący uczestniczył w kilku posiedzeniach, wszak przesłuchano świadków nie na jednym, czynność ta zarazem miała miejsce w dwóch dniach. W sumie uczestnictwo w przesłuchaniach nie było za nadto czasochłonne. Należy się w związku z tym odwołać również do § 2 ust. 1 Rozporządzenia, że przy wynagrodzeniu uwzględnia się rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz wymagany nakład pracy adwokata. Ten przepis także stanowi argument dla rozróżnienia o czym mowa była wyżej rozprawy od posiedzenia również w zakresie wynagrodzenia obrońcy. Zwraca uwagę, że w sprawie II Kz 282/13 dotyczącej również oskarżonego K., w której zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowie o wynagrodzeniu za udział jako obrońca z urzędu w czynności przesłuchania świadków wnioskował także adwokat, wprost podzielał w nim stanowisko Sądu Rejonowego w Tarnowie, że należy mu się wynagrodzenie stanowiące 20% stawki wyjściowej. Kwestionował natomiast stanowisko tego Sadu, że te 20% odnosi się do wszystkich przesłuchań w danym dniu, gdy tymczasem uważał, iż należy mu się 20% za udział w przesłuchaniu każdego ze świadków, choćby te czynności odbyły się w tym samym dniu (zatem zarzut był w części tożsamy z podniesionym w niniejszej sprawie).

Wszystkie naprowadzone wyżej okoliczności przemawiają za podzieleniem stanowiska Sądu Rejonowego. Jak wspomniano na wstępie regulacja zawarta w Rozporządzeniu nie dotyczy wprost występującego przypadku, ale poprzez wykładnię należało przyjąć pogląd Sądu I instancji jako trafny. W odniesieniu do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w kraju, klóci się z zasadą sprawiedliwości, która winna przyświecać każdemu orzeczeniu sądu, by ze środków publicznych przyznawać adwokatowi tytułem obrony z urzędu za czynność trwającą pół godziny 500 złotych, czego domaga się skarżący. Faktem jest, że w powołanych przez załającego postanowieniach Sąd Rejonowy przyznawał wynagrodzenie w kwocie 516,60 złotych plus 20% za uczestniczenie w kolejnym posiedzeniu a zatem w pełnej kwocie jak za udział w rozprawie, ale słusznie od tego stanowiska odstąpił.

Zatem należy wyrazić pogląd, że obrońcy z urzędu wyznaczonemu w trybie art. 84 § 2 kpk biorącemu udział w danym dniu w przesłuchaniach świadków w tej samej sprawie, to jest przeciwko temu samemu oskarżonemu (tym samym oskarżonym) należy się wynagrodzenie odpowiadające 20% stawki za rozprawę niezależnie od tego ilu świadków przesłuchano, jak też że każdego z nich na odrębnym przesłuchaniu.